

Beførgelse ved Postvæsenet, maa formodes at være dette tilregnelig, naar ikke det Modsatte er oplyst, og dette fører navnlig til, at der uden videre ydes Erstatning i de Tilfælde, som ere de hyppigste, nemlig naar det ikke kan oplyses, hvorledes Skaden er skeet. Den faktisk bestaaende Tilstand er derfor ikke i en saa høj Grad, som det maa ske synes, forskjellig fra den, der ved den foreslaaede nye Bestemmelse vil blive etableret; men det vil dog under alle Omstændigheder være rigtigst, at det Forhold, der anerkjendes som det rette, udtrykkelig slaes fast, hvorved der ogsaa bliver Veilighed til at afhjælpe andre Ufuldkommenheder, tildeels af formel Natur, der skæbe ved den nuværende Erstatningslovgivning.

Det vil selvfølgelig til enhver Tid være en Hovedopgave for Postvæsenet at beførges Alt, hvad det har modtaget, til rette Bedkommende og i rette Tid. Men Udredelse af Erstatning for Mangler i saa Henseende maa nødvendigviis være indskrænket til enkelte Arter af Gjenstande, nemlig — foruden til anbefalede Breve — til Pengebreve og Pakkesager. (Bestemmelserne om Reiseskøds bør vel i det Hele være af et lignende Indhold, men ville ifølge Forflagets § 6 være at fastsætte administrativt.) Afseet fra, at et Erstatningsansvar ikke kan overtages med Hensyn til Gjenstande, for hvis Overlevering til og fra Postvæsenet der, saaledes som Expeditionsformerne maae være indrettede, ikke kan føres Bevis, følger den nævnte Indskrænkning allerede deraf, at det, der erstattes, er — som ogsaa udtrykkelig fremhævet i nærværende Paragraph — den bortkomne Tings Værdi eller, i Besskadigelsestilfælde, selve Gjenstandens Værdiforringelse. Om et saadant Værditab eller en saadan Værdiforringelse kan der altsaa ikke være Tale ved de Gjenstande, der almindeligviis i og for sig ikke kunne ansættes til nogen Pengeværdi, saaledes navnlig de ifølge Slutningen af nærværende Paragraph undtagne almindelige Breve; det faste Beløb, der udredes, naar et anbefalet Brev bortkommer, er derfor heller ikke nogen Erstatning for den bortkomne Gjenstand, men kun en Godtgjørelse af en uforanderlig Størrelse, som Postvæsenet forbinder sig til at udrede, naar det ikke tilendebringer

den overtagne Beførgelsesforretning. Sellen ikke med Hensyn til Tidender og Tidsskrifter, der forsendes som saadanne, kan der være Tale om nogen egentlig Pengeerstatning; her gjælder det desuden, at den Postvæsenet paahvilende Præstation ikke er af individuel, men af generel Natur, idet Postvæsenet ikke forpligter sig til at beførges bestemte, særlig adresserede Exemplarer af Bladene til Abonnenterne, men kun i Almindelighed har paataget sig at levere Exemplarer af de paagjældende Numere. Bliver det efter de administrativt foreskrevne Regler konstateret, at et Numer ikke er leveret Abbonnenten, vil Postvæsenet blot have at søge dette efterleveret. Hvad Postanviisnings- og Postopkrævningsbeløb angaaer, da dreier Sagen sig her heller ikke om Befordringen af en bestemt Gjenstand, og da det er aldeles selvfølgerigt, at de Beløb, der paa disse Maader ere indbetalte til Postvæsenet, igjen af dette skulde udbetales, bliver der for disse Beløbs Bedkommende ikke Spørgsmaal om nogen Erstatningsudredelse; der kan vel opstaae en Forsinkelset ved Udbetalingen, men det Tab, som derved kan opstaae, f. Ex. Rentetab, er ikke nogen Værdiforringelse af en befordret Gjenstand og erstattes altsaa ikke.

Man havde først paatænkt, at Postvæsenet — ligesom i andre Lande — udtrykkelig skulde frastge sig Erstatningsansvar i saadanne aldeles extraordinære Tilfælde, hvor Skaden foranlediges ved Naturbegivenheder, mod hvis Følger man ikke kan sikke sig, f. Ex. Lynnedslag og Ulykke paa Søen, eller ved Krigsmolest osv. Efter nærmere Overveielse er man imidlertid kommen til den Erkjendelse, at denne Indskrænkning, der heller ikke ret lader sig forene med det ovenomtalte Princip, at betragte Værdiporoen som en Assurancepræmie, ikke er aldeles nødvendig for Postvæsenet. At Postvæsenet maa undtage de Tilfælde, hvor Skaden alene har sin Grund i Indholdets Besskaffenhed, er egentlig selvfølgerigt, da Besskadigelsen i saadant Fald ikke staaer i nogen Forbindelse med Gjenstandens Befordring og vilde være indtruffen, selv om Gjenstanden aldeles ikke var kommen i Postvæsenets Bærg. Det er ligeledes klart, at der ikke kan fordras Erstatning af Postvæsenet, naar Be-